

מבט לכנסת

סרט אימה - "הופקרו לנפשם"

אומרים שזה דומה למחדל יום הכיפורים • חוץ מגורם ההפתעה - שום דבר לא דומה • באוקטובר '73' התעמתנו מול אחד הצבאות הגדולים בצבאות ערב • באוקטובר '23 זה קורה מול ארגון טרור • ממלחמת '73 יצא שלום, אמנם שלום קר, אבל עם גבול שקט מזה 50 שנה • הקושי במלחמה מול ארגון טרור זה לראות איזה טוב יצא מהמלחמה הנוכחית • אוקטובר '73 הוא מחדל - אוקטובר '23 הוא ביזיון

נקודה בישראל כאשר מדובר בחדירה והשתלטות נרחבת של מחבלים? גם אם לא יוכלו להכריע מיד, אבל לפחות להגיע, לזום ולחזור למגע. מעבר לאובדן הכבוד בחיי אדם, אי אפשר להתעלם גם מהתחושה המטרידה של כמה ישראלים אמורים להיפגע בגלל שאויבינו האכזריים זיהו חולשה ופגיעה בהרתעה.

כולנו בהלם - כן הלם! מהתנהלות בלתי נתפסת של מערכת הביטחון והממשלה. במצב כזה, צריך היה לשלוח במידי כל כוח אפשרי כדי להגן על התושבים - הדבר לא קרה וזה לא אחרת מאשר ביזיון.

בקטנה

לאירוע בעזה משמעות מדיניות ופוליטיות מרחיקות לכת. משקלן יתברר בעתיד. ההצעה לנתניהו להקים ממשלת חירום לאומית, ללא ספק ההצעה הטובה והמתאימה ביותר למדינה בעת הזו, אבל נתניהו מתמהמה, וכך חולף יום ועוד יום וכבר היום החמישי למלחמה ועד לסיום כתיבת מילים אלו, עדיין אין ממשלת חירום כי נתניהו מתלבט - הוא חושב על היום שאחרי, הוא חושש מפגיעה בקואליציית ה-64 ומהמחיר שיצטרך לשלם. נתניהו גם מודע לכך שלא רק הבוחרים בקפלן מתקשים להשלים עם האירוע המבזה שקרה בעוטף עזה - אלא גם אלה שבחרו בו; תושבי אופקים, שדרות ונתיבות - שגם הם לא יוכלו להשלים עם מה שקרה, לכן נתניהו פועל כעת להסיר כל אחריות מעצמו כאשר יוצא עם ההודעה: 'מה שקרה היום לא נראה בישראל. אני אדאג שזה לא יקרה יותר'. נתניהו מתעלם לחלוטין מהעובדה שכל זה קרה במשמרת שלו - אזרחים חסרי אונים "הופקרו לנפשם".

מוחמד דף, האויב המר והאכזר, הצליח לשטות בהם ובשירות הביטחון הכללי?

בניגוד למלחמת כיפור '73, כאן לא מדובר בקו גבול שמשתרע על כל תעלת סואץ ורמת הגולן. כל רצועת עזה משתרעת על פני כ-40 קילומטרים בלבד. ובניגוד למלחמה ההיא, שם היו חיילים שנצורים במעוזים, כאן היו אזרחים שנאלצו להילחם על חייהם לבד. כאן גם נרצחו אזרחים או נחטפו מבתיים והובלו לשטחי הרצועה. תמונות קורעות לב שלא נראו בתולדות ישראל - טבח של חפים מפשע, נשים וילדים נשבים, גופות מועמסות על טנדרים ומובלות אל תוך הרצועה לקול ההמון הצוהל. ב-'73 צה"ל ניהל קרבות קשים כדי להגן על אזרחים. מה שהתחולל בעוטף, זה פוגרום אמיתי המלווה ברצח אכזרי של אזרחים שלא היה מי שיגן עליהם.

מחדל מול ביזיון

במלחמת יום הכיפורים היה מחדל מודיעיני. בעוטף היה ביזיון גדול בכל קנה מידה אפשרי, בעיקר ביכולת ביצוע הלחימה של מערכת הביטחון. גם אם הערכת המודיעין הייתה שחמאס לא יתקוף - עולה השאלה הקשה: האם מערכת הביטחון שהושקעו בה מיטב המשאבים, יכולה הייתה להשאיר את תושבי העוטף מופקרים לגורלם, אזרחים שבוכים ומתחננים לחייהם בפני העיתונאים, מתחננים שצה"ל יגיע להציל אותם. שעות של אימה כשהם מסתירים את ילדיהם בשעה שמחבלים מנסים לפרוץ ושורפים בתים כדי לאלץ אותם לצאת החוצה.

האם צה"ל שנחשב לאחד הצבאות החזקים בעולם, לא יכול להגיע לכל

נעולים בממ"דים משעות הבוקר המוקדמות, רובם בלי אוכל ומים, ללא אפשרות לצאת לשירותים או לגשת למטבח כדי להאכיל תינוק. מחבלים שחדרו מעזה ליישובי העוטף, נכנסים לבתים במטרה לרצוח ולחטוף. זה מה שעבר על תושבי העוטף ביום הראשון למלחמה. אירוע כזה לא היה מאז הקמת המדינה - אנשי חמאס עברו מבית לבית וטבחו. תושבים זעקו לסיוע: "שוחטים אותנו פה, ואף אחד לא בא". שעות רבות חלפו עד שכוחות הביטחון הגיעו אליהם - התושבים פשוט הופקרו.

לצערנו הרב, גילינו שחיל המודיעין היוקרתי והיקר שהושקעו בו לאורך השנים מאות מיליארדי שקלים, שנחשב לגאווה ישראלית שממנו צמחה תעשיית ההייטק - אותו מודיעין, לא הצליח לספק למדינת ישראל את הסחורה - את ההתרעה. את האזהרה מפני המהלומה האסטרטגית. 50 שנים אחרי הכישלון המחפיר של אגף המודיעין, זה קרה שוב.

לא בר השוואה

ערב מלחמת יום הכיפורים של שנת 1973, לאור הידיעות העקשניות על אפשרות למלחמה - התחולל ויכוח פנימי והנושא הובא להכרעת הדרג המדיני שהוביל בסופו של דבר למחדל. במצב כיום, למרות כל הסימנים כמו האימונים המאסיביים, כאלה שהצביעו על הערכות החמאס - בדרג המדיני לא התחולל שום ויכוח בנושא משום שהנושא כלל לא עלה לדיון. ולמרות שרצועת עזה היא זירה חשופה, קרובה וקריטית - החליטה ההנהגה לנהוג כבת יענה תוך התעלמות מוחלטת מהמציאות, אז כיצד ניתן יהיה לסמוך עליה בכל הקשור לאיראן, חיזבאללה וכל השאר